

одна смерть. Нема мові Мартусеньки. А я була так її близько, і гладила її головку і не спізнала, що се моя кров.

Марійка: Видно, така була Божа воля. А нам не судити Господата Бога і не ставати з Ним на суд. Верне Він твою дитину й верне з нею веселість до твого серця. Та ходім до роботи, красний день, то по дві копії як нічо зіжнем.

Анна: Гей будем жати, аж земля буде дудніти. Та, щоби ви Галю бодай раз еще заспівали нам, як то передше бувало. Тоді аж любо було з вами жати.

Галя: Поник мій голес й не співати мені, та для вашої заохоти заспіваймо разом.

(Входить Антін, Роман і кількох мушчин з хору, так, що незначно цілий мішаний хор єсть на сцені).

Хор:

Заспіваеть перед жнивом,
Наша пісня най звенить,
Чаром, маєм, раєм, дивом,
Русь нехай ся все красить!

Повна щастя і погоди
Най стає на свій загін;
Звуком мира, звуком згоди
Най звенить народний дзвін!